

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Generalibus Principiis Amoris Et Morum - Prolegomena septem,
Librosque undecim complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput XX. Argumentum XVII. ex rationibus quatuor, petitis ex titulo
redemptionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73187](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73187)

rati, & tale esse propter taliter operati) sed homo habet esse ad imaginem & similitudinem Dei, qui universa propter se & gloriam suam operatur.

224 **O**ctava ratio: eum ordinem naturæ Author in rebus instituit, ut velit unamquamque rem, secundum modum naturæ suæ proportionatum, indefinenter tendere in centrum suum. Ad hoc namque manifestandum, eum rebus omnibus, etiam inanimatis, naturalem instinctum indidit, per quem indefinenter tendunt in centrum suum; ipsumque hominem sic creavit, ut inquietum sentiat cor suum, donec requiescat in centro suo. Sed solus Deus est centrum hominis; utpote in quo solo cor ipsius quietem invenire potest, prout experientia docet. Indefinenter ergo, atque ad eum in omni actu & amore suo, tendere debet in Deum. Agiturque proinde contra ordinem, ab Authore naturæ institutum, dum deliberatè vult per amorem requiescere in aliquo extra Deum, non ultra tendendo in Deum, centrum suum. Quemadmodum enim Deus unamquamque rem naturalem indefinenter tendere vult in centrum suum, per instinctum naturæ suæ proportionatum; sic hominem ratione & voluntate præditum, indefinenter tendere vult in centrum suum, per rationem & voluntatem naturæ suæ proportionatam.

CAPUT XX.

Argumentum XVII. ex rationibus quatuor, petitis ex titulo redemptionis.

225 **S**I omnes actus nostri deliberati, titulo creationis, sint Deo debiti, ad Deumque referendi; multo magis titulo redemptionis.

Nona ergo assertæ obligationis ratio est, quia nihil magis dignum & justum, nihil magis conforme regulis æquitatis & gratitudinis, nihil magis omni jure debitum, quam ut homo redemptus, & tanto pretio redemptus, se totum, suaque omnia, potentias & operationes omnes, totamque vitam, & omnem illius partem, talis ac tanti Redemptoris impendat amori, honori, obsequio & laudi, qui se totum, totamque vitam suam, & totum pretiosum sanguinem impendit homini redimendo. *Foris enim contra rationem, quod Deus semetipsum nobis totum daret, & quod cor nostrum & amor foret divisus, ait Catechismus Senonensis lect. 5. atque, ut Bernardus ait Serm. 20. in Cantica, si totum me debeo pro me factis, quid addam jam pro refectis, & refectis hoc modo? Non enim tam facile refectus, quam factus. Siquidem qui me tantum & semel dicendo fecit, in reficiendo profecto & dixit multa, & gessit mira, & pertulit dura; nec tantum dura, sed & indigna... In primo opere me mihi dedit; in secundo se. Datus ergo, & redditus, me pro me debeo, & bis debeo. Quid Deo retribuam pro se? Nam etiamsi me milies rependere possem, quid sum*

ego ad Deum? Proinde si titulo creationis homo Deum diligere tenetur ex omni quod est, quod scit, quod potest (ut ibidem Bernardus ait) multo magis titulo redemptionis, talisque & tantæ redemptionis. Unum est quod me plus his omnibus (aliis beneficiis) accendit, urget, movet & promovet ad te in omnibus diligendam (ait Author lib. de dilig. Deo apud August. to. 6.); super omnia, inquam, amabilem te mihi reddit, ô bone Jesu, ignominiosissima & amara mors, quam sustinisti, opus nostræ redemptionis. Hoc solum omnino totam vitam nostram, totum laborem nostrum, totum obsequium nostrum, amorem denique nostrum facile sibi vindicat totum. Totus eram in morte (ait ibidem Author Soliloq. c. 18.) totum me reficisti... Totum me liberasti, ut totum me possideres. Totum me reficisti, ut totum me rehabereres... Igitur... vivat, jam non mihi, sed tibi, tota vita mea. Vide quæ dixi lib. 6. c. 7. per totum.

Decima ratio: per opus redemptionis, nos 226 sibi toros, velut servos emptitios, Redemptor acquisivit, juxta illud 1. Cor. 6. *Non estis vestri: empti enim estis pretio magno. Quemadmodum ergo servus emptitius, modico licet emptus pretio, nullo momento sibi vivere debet, sed Domino, seu emptori suo: à fortiori nos, tanto pretio empti, nullo momento nobis vivere debemus, sed Domino & Redemptori nostro, prout Apostolus 2. Cor. 5. absolutè, & sine ullius momenti, temporis vel operationis exceptione concludit, dicens: Pro omnibus mortuus est Christus, ut qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est. Et Rom. 14. Nemo nostrum sibi vivit, & nemo sibi moritur, nemo sibi manducatur, nemo sibi bibit, nemo sibi quidquam aliud facit. Sive enim vivimus, sive manducamus, sive bibimus, sive aliud quid facimus, Domino vivimus; sive morimur, Domino morimur, Domino manducamus, &c. Sive ergo vivimus, sive morimur, sive manducamus, &c. Domini sumus. In hoc enim Christus & mortuus est, & resurrexit, ut & mortuorum, & viventium, & manducantium, & aliud quodcumque facientium sit Dominator, sicut in vita & morte, sic in omni nostra operatione. Et 1. Thessal. 5. Christus mortuus est pro nobis, ut sive vigilemus, sive dormiamus, (id est, in omni quod facimus) simul cum ipso (id est, vitâ ipsius) vivamus.*

Undecima ratio: sicut ad hoc Christus in- 227 carnatus & mortuus est, ut nos sibi totaliter acquireret; sic & ad hoc divinissimum amoris seu Eucharistiæ Sacramentum instituit, ut scilicet ipsi totaliter, & propter ipsum viveremus, prout in Evangelio ipse testatur, dicens: *Sicut... vivo propter Patrem: & qui manducatur me, & ipse vivet propter me. Joan. 6. Christus autem omni momento & operatione vivit propter Patrem. Igitur & Christum manducans, omni momento & operatione vivere debet propter Christum; utpote qui simpliciter,*

- & absque limitatione & exceptione ulla dixit: *& ipse vivet propter me.* Vide lib. 6. a. 814.
- 228 Duodecima ratio: quidquid bene facimus, id totum Deus per gratiam Redemptoris facit ut faciamus, ut postea videbitur. Id ergo totum in laudem & gloriam Dei, ac Redemptoris nostri, facere tenemur. Utpote ad cuius laudem, & gloriam, & propter cuius amorem facere tenemur omne bonum, quod in nobis per Redemptoris gratiam operatur, uti cum Zosimo tradit Cœlestinus Papa epist. ad Gall. Episc. c. 8. dicens, *quod omnia studia, & omnia opera ac merita Sanctorum ad Dei gloriam laudemque referenda sint: quia nemo ei aliunde placet, nisi ex eo quod ipse donaverit. In quam nos sententiam dirigit beata recordationis Papa Zosimi regularis auctoritas, cum scribens ad totius Orbis Episcopos, ait: Omnia bona ad Auctorem suum referenda sunt, unde nascuntur. Quod & Apostolus docet Coloss. 3. & 1. Thessalon. 5. uti vidimus n. 222. Et Augustinus relatus n. 216. Qui etiam serm. 12. in Psal. 118. ait: *Laus homini iusto quantumque proveniret, non ibi esse debet finis boni, sed etiam ipsa referenda est ad laudem Dei, propter quem bona faciunt verè boni; quoniam non à seipsis, sed ab illo sunt boni.**

CAPUT XXI.

Argumentum XVIII. ex aliis octo rationibus, petitis ex titulo vocationis ad Christianismum.

- 229 **R**ationes illas lib. 6. c. 8. deduximus. Ideo breviter hęc eas percurramus. Fundantur autem omnes in eo quod Christianus, omni momento quo deliberatè agit, agere debeat propter finem proprium Christiani; sicut homo, omni momento quo deliberatè agit, agere debeat propter finem proprium hominis. Finis autem proprius Christiani, Christus est, ut ibidem ex Augustino & Prospero ostensum est. Omni proinde momento Christianus agere debeat propter Christum, & dignè Evangelio, secundum illud Ephes. 1. *Ambulare dignè vocatione, quā vocati estis.* Et ad Philipp. 1. *Dignè Evangelio conversamini.* Hęc proinde sit decima-tertia ratio.
- 230 Atque ex ipsa sequitur decima-quarta, quod cum Christianus omnis sit peculium Christi, & populus acquisitionis, cuius vitam totam, & non aliqua dumtaxat momenta illius, Christus sanguine suo acquisivit, sicut vitam ipsius totam, & non solum aliqua momenta illius redemit, usque adeo desit sui juris esse, transsitque in jus Christi, ut totam vitam suam, & non solum aliqua momenta illius, in laudem, obsequium & amorem Christi debeat impendere; atque adeo omnes deliberatos actus suos in ipsum referre.
- 231 Sequitur & decima-quinta ratio, quod cum Christianus omnis sit membrum Christi, omni momento vivere debeat vitā capitis sui;

adeoque in gloriam ipsius, *crescendo in illo per omnia... in charitate,* ut ait Apostolus ad Ephes. 4.

Sequitur & decima-sexta, quod cum Christianus omnis sit Sponsa Christi, omni momento vivere debeat ex amore Christi.

Et decima-septima, quod cum Christianus omnis sit templum Dei, profanis se usibus numquam applicare possit, sed solis Dei laudibus & obsequiis, vel actionibus in laudem & obsequium Dei relatis.

Et decima-octava, quod cum Christianus omnis sit palme Christi, in ipso radicans, soli ipsi ferre debet fructum pietatis & dilectionis.

Et decima-nona, quod cum Christianus omnis sit vocatione & professione sanctus, debet in omni conversatione (in omni proinde operatione) esse sanctus, 1. Petri 1. in omni proinde operatione Dei amator, nihil nisi Deum, vel propter Deum amando. Cum in hoc sanctitas consistat.

His addi potest vigesima ratio, quod Christianus omnis sit hęc peregrinus & hospes, non habens hęc civitatem permanentem, sed futuram inquirens. Nullam proinde huius mundi creaturam amare debeat amore mansorio, sed transitorio, nullaque mundi creaturam frui, sed uti, sicut peregrinus utitur rebus diversorii sui, secundum quod Augustinus dicit tr. 40. in Joan. *Erit tibi nummus instrumentum peregrinationis, quo maris ad necessitatem, non quo fruaris ad delectationem... Iter agis, stabulum est hac vita. Utere nummo, quomodo viator in stabulo utitur mensa, calice, urceo, leclulo, dimissurus, non permanens. Ideo Apostolus dicit: *Qua sursum sunt sapite, non qua super terram.* Et iterum: *Non respicientes qua videntur, sed qua non videntur.**

CAPUT XXII.

Argumentum XIX. ex absurdis confessoris, in qua prolapsi sunt assertam negantes obligationem.

Siquidem ex ipsis aliqui docent, propter se Samari posse pecuniam, temporales honores, sensuum voluptates, factum naturalem, &c. licitum proinde operari præcisè ad acquirendam pecuniam, temporalem honorem, edere, bibere, conjugare uti, præcisè ob delectationem cibi, potus, conjugalis usus, &c. Quod quàm alienum sit à Scriptura, traditione, ratione, vide lib. præcedenti cap. 7. 8. 9. 10.

Alii (ut Escobar tr. 1. exam. 8. n. 5.) videntur num ornatum mulierum à mortali, & subinde etiam à veniali excusant, si fiat, non malo fine, sed ob naturalem fastus inclinationem.

Alii (ut Tamburinus l. 5. in Decal. c. 1. 239 art. 3. n. 21.) licitum putant filio desiderium mortis patris, ad fruendum hereditate ipsius, licitumque subito desiderium mortis prælati,